

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

66

Αιχμάλωτοι
του
ΟΛΕΘΡΟΥ

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ 'Ο Έλληνας
υπεράνθρωπος. €

Ολιβερές
ανάμνησεις

ΕΝΑ μικρό πλανητόπλοιο διασχίζει το διάστημα ανάμεσα στα άστρα, έξω από την ατμόσφαιρα της Γης, όπου δεν υπάρχει απόλυτως τίποτα, ούτε αέρας.

Μέσα στο πλανητόπλοιο θρiσκονται τρεις άνθρωποι. Ένας νέος άντρας με όμορφα και ανδροπρεπή χαρακτηριστικά και όμορφα μάτια, γεμάτα έξυπνάδα και τόλμη.

Μιά νεαρή και όμορφη γυναίκα, που το πρόσωπό της φανερώνει αγνότητα, θάρρος και αυτοθυσία. Κι' ένας νάνος με κωμικό πρόσωπο.

Είνα: ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο,

ο ξακουστός Έλληνας Έπερανθρώπος, με τη γυναίκα του Άστραπή, την κόρη του μεγάλου Έπερανθρώπου και με τον Κοντσοτούπη, τον διάσημο νάνο βοηθό των Έπερανθρώπων, που τα κωμικά κατρώματά του προκαλούν θαυμασμό και γέλια στα παιδιά όλου του κόσμου.

Ο Κοντσοτούπης, καθισμένος πίσω από τον Έ λ Γ κ ρ έ κ ο και την Άστραπή, είναι ανήσυχος, όπως πάντα στην αρχή κάθε νέας περιπέτειας.

Τα μάτια του και το στόμα του ανοιγοκλείνουν από φόβο και αγανάκτηση και ή μύτη του άνοβοκατεβαίνει σαν... μικροσκοπική πρεβοσκιά!

—Δέν είναι: κατάστασι αυ-

τή, δηλώνει σκυθρωπά. Δεν πρόλαβα καλά - καλά να ξεκουραστώ από την περιπέτειά μου με τους κοκκαλιάρηδες εκείνους μαντράχαλους της Αυστραλίας (*), και με στέλνουν σε νέα αποστολή, έξω από τη Γῆ αυτή τη φορά! Θα διαμαρτυρηθώ στο... Υπουργείο Έργασίας ότι ο Υπεράνθρωπος με ξεθεώνει στη δουλειά! Μὲ ἐκμεταλλεύεται! Ναι! Έκμεταλλεύεται την καλωσύνη μου και με βάζει να δουλεύω εἴκοσι τέσσερις ὥρες τὸ εικοσιτετράωρο! Να ξέρετε ὅτι...

—Κοντοστούπη, τὸν διακόπτει ἡ Ἀστραπή, γιατί διαμαρτύρεσαι; Αὐτὴ τὴ φορά, δὲν πρόκειται νὰ πολεμήσουμε με νέους ἐχθρούς! Ὁ Υπεράνθρωπος σ' ἔστειλε μαζί μας γιὰ νὰ ξεκουραστής και νὰ ξεσκάσης! Ὅπως τὸν ἄκουσες νὰ λέη, οἱ ἀστρονόμοι ἀνακάλυψαν ἕνα νέο πλανήτη ἄγνωστο ὡς τώρα, πὺ τὸ ἔδωσαν τὸ ὄνομα «Ὠμέγας». Κατὰ τοὺς ἀστρονόμους, δὲν ζοῦν ἐπάνω στὸν «Ὠμέγας» ἄνθρωποι ἢ πλάσματα σὰν στοὺς ἄνθρώπους, ἀλλὰ μόνο λίγα ζῶα και φυτά. Μὰς ἔστειλαν, λοιπόν, γιὰ νὰ κάνουμε ἕνα ταξιδάκι ὡς τὸ νέο πλανήτη και νὰ δοῦμε ἂν τὸ κλίμα του εἶναι κατάλληλο γιὰ νὰ κατοικήσουν ἄνθρωποι ἐκεῖ. Τί ἐπικίνδυνο βρίσκεις στὴν ἀποστολὴ αὐτὴ και γκρινιάζεις ἔτσι; Ἄν θέ-

λης, ἔχουμε ἀκόμα τὸν καιρὸ νὰ γυρίσουμε πίσω στὴ Γῆ και νὰ σὲ ἀφήσουμε στὸ σπίτι! Τὸ ξέρεις ὅτι ἔχεις παραξενέψει πολὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ, Κοντοστούπη;

Χοντρά δάκρυα κυλοῦν στὰ μάγουλα τοῦ νάνου. Τὰ ρουθούνια του ἀνοιγοκλείνουν ρουφώντας και ξεφυσώντας με θόρυβο τὸν ἀέρα. Τὰ χεῖλη του τρέμουν.

—Μέ... με συγχωρεῖτε!, τραυλίζει. Ἐχεις δίκιο, Ἀστραπή! Ἐχω γίνει ἰδιότροπος και παράξενος ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺ σκοτώθηκε ὁ ἀγαπημένος μου φίλος, ὁ μικρούλης ὁ Τσιπιτσιπί, (*) ὁ...

Λυγμοὶ φουσκώνουν τὸ στήθος του και τὸν πνίγουν στὸ λαϊμό, κάνοντας τον νὰ σωπάσῃ. Ἡ Ἀστραπή δακρῦζει κι' αὐτὴ στὴν ἀνάμνησι τοῦ Τσιπιτσιπί, τοῦ τέρατος με τὸ ράμφος πουλιῦ και τὴν ἠρωϊκὴ καρδιά, πὺ εἶχε σκοτώθῃ προστατεύοντας τὴν Ἑλσα, τὴ γυναῖκα τοῦ Υπεράνθρωπου!

Ἀκόμα κι' ὁ Ἑλ Γκρέκ ο ξεροκαταπίνει ἀπὸ τὴ συγκίνησι και, γιὰ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴ τοῦ Κοντοστούπη και τῆς Ἀστραπῆς ἀπὸ τὴ θλιβερὴ αὐτὴ ἀνάμνησι, φωνάζει:

—Φτάνουμε! Κυττάξτε ἐκεῖ! Ὁ «Ὠμέγας» εἶναι ὁ πιὸ ὁμορφος πλανήτης πὺ ἔχουν ἀντ'κρῦσε: τὰ μάτια μου!

Ὁ Κοντοστούπης κι' ἡ Ἀ-

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος, τὸ 65, πὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Ὁ Ἐλευθερωτής».

(*) Διάβασε τὸ τεῦχος 64, πὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Ὁ Τρόμος ἐπιστρέφει».

στρατήσκη σκουπίζουν τὰ μάτια τους ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ κυττάζουν ἀπὸ τὸ μπροστινὸ μέρος τῆς καμπίνας τοῦ πλανητόπλοιου, πού εἶναι διάφανο σὰν τὸ γυαλί.

Τὰ μάτια τοῦ νάνου λάμπουν, σὰν μάτια παιδιοῦ πού τοῦ χαρίζουν ἕνα ὁμορφο παιχνίδι.

— Παναγίτσα μου!, μουρμουρίζει κατάπληκτος. Τί ὁμορφο ἄστρο εἶναι αὐτό; Μοιάζει μὲ πολύχρωμο ἀποκριάτικο μπαλόνι!

Πραγματικά, ὁ πλανήτης «Ῥμέγασ», πού βρίσκεται τώρα πολὺ κοντὰ τους, εἶναι ὁλοστρώγγυλος καὶ ἐπάνω του διακρίνονται κόκκινες, κίτρινες, πράσινες καὶ γαλάζιες λουρίδες, πού τὸν κάνουν νὰ μοιάζῃ μὲ μπαλόνι!

— Νὰ προσγειωθῶμε!, φωνάζει ὁ Κοντοστούπης μὲ ἐνθουσιασμό. Νὰ προσγειωθῶμε ἀμέσως! Θέλω νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν πλανήτη αὐτό, τὸ συντομώτερο! Θάναι σωστὸς παράδεισος ἢ ζωὴ ἐπάνω του! Ἴσως, μάλιστα, νὰ βρίσκεται ἐκεῖ κι' ὁ ἴδιος ὁ Παράδεισος! Σ' εὐχαριστῶ Ὑπεράνθρωπε! Σ' εὐχαριστῶ, παλιέ μου φίλε, πού μ' ἔστειλες νὰ ξεκουρασθῶ σ' ἕνα τόσο ὁμορφο μέρος!

Ἄν ὁμως μπορούσε νὰ διαβάσῃ τὸ μέλλον καὶ νὰ μαντέψῃ τί τὸν περίμενε πάνω στὸν «Παράδεισο» αὐτόν, ὁ Κοντοστούπης δὲν θὰ εὐχαριστοῦσε μὲ τόση προθυμίαν τὸν Ὑπεράνθρωπο!...

Ἡ φυλὴ τοῦ Ὀλέθρου

Χ ΑΜΗΛΩΝΕΙ καὶ προσγειώνεται ἀπαλὰ τὸ πλανητόπλοιο πάνω στὸν πλανήτη «Ῥμέγασ», μέσα σ' ἕναν καταπράσινο ἐπίπεδο κάμπεο, ὅπου ὑπάρχουν μικρὰ δάση μὲ μεγάλα λειβάδια.

Ποταμάκια κυλοῦν τὰ νερά τους ἀνάμεσα στὰ χόρτα καὶ τοὺς θάμνους. Πάνω στὰ δέντρα, χιλιάδες πουλιὰ κελαϊδοῦν μελωδικά. Ἐλαφάκια καὶ ἄλλα ἀγρίμια ἀπομακρύνονται τρέχοντας, φοβισμένα ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ παράξενου «πουλιοῦ», πού εἶχε κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ.

Οἱ τρεῖς ἥρωές μας βγαίνουν ἐξω καὶ τραβοῦν βαθεῖα μέσα στὰ πνευμόνια τους τὸν καθαρὸ ἀέρα.

— Τί ὁμορφα πού εἶναι ἐδῶ!, λέει μὲ θαυμασμὸ ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο. Τὸ κλίμα εἶναι ὅμοιο μὲ τῆς Γῆς, ἀλλὰ πιὸ εὐχάριστο καὶ πιὸ ὑγιεινὸ! Τὸ ἀποδεικνύουν αὐτὸ ὁ καθαρὸς ἀέρας, τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα, πού εἶναι ὅμοια ἀλλὰ πιὸ ἀνεπτυγμένα ἀπὸ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα τῆς Γῆς! Ὁ πλανήτης «Ῥμέγασ» εἶναι ἰδεώδης γιὰ νὰ ἐγκατασταθῶν σ' αὐτὸν ἀποκοι ἀπὸ τῆ Γῆ!

— Μανούλα μου!, μουρμουρίζει χαρούμενα ὁ Κοντοστούπης κόβοντας βόλτες ἀνάμεσα στὰ δέντρα καὶ τοὺς θάμνους καὶ δοκιμάζοντας τοὺς νόστιμους καρπούς πού κρέμονται ἀπὸ αὐτὰ! Χριστοῦ λάκη μου! Δὲν τὸ κουνῶ.

ἀπὸ ἐδῶ πέρα! Δὲ γυρίζω πίσω στὴ Γῆ! Θὰ μείνω ἐδῶ, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο καὶ Ἄστροπή! Θὰ γίνω ὁ πρῶτος ἄποικοι τοῦ πλανήτη «Ἠμέγα»! Θὰ περάσω... ζωὴ καὶ κότα! Θὰ τρώω, θὰ πίνω θὰ ρεμβάζω καὶ θὰ κοιμάμαι! Καὶ —ποῖός ξέρει;— ἴσως οἱ ἄποικοι, ποὺ θάρθουν ἐπειτα ἀπὸ μένα, μὲ κάνουν... πρόεδρο τους καὶ δώσουν στὸ πλανήτη τό... ὄνομά μου! Ὁ πλανήτη «Κοντοστούπη»! Δόξα γιὰ μένα, ἔ; Τὸ ὄνομά μου θὰ μείνῃ... Θὰ μείνῃ...

Ξαφνικά, σωμαίνει! Ξεροκαταπίνει, γουρλώνει: τὰ μάτια του καὶ συνεχίζει:

Μπροστὰ πηγαίνει ὁ Ὁλεθρος μὲ τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι στὰ χέρια.

—Πάμε νὰ φύγουμε, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο! Πάμε νὰ φύγουμε ἀμέσως! Ὦχ ἡ καρδούλα μου!

—Μά... γιατί, Κοντοστούπη; ρωτᾷ με ἀπορία ἡ Ἄστροπή. Πρὶν ἀπὸ μιὰ στιγμή, ἦσαν ἐνθουσιασμένοι μὲ τὸν πλανήτη «Ἠμέγα»! Γιατί λοιπόν...

Σωμαίνει κι' αὐτή, γιατί τὴν ἴδια στιγμή ἡ Ἄστροπή κι' ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο βλέπουν αὐτὸ ποὺ εἶχε τρομάξει τὸν Κοντοστούπη.

Ἐνα μικρὸ πλήθος ἀπὸ ἀνθρώπους ἔχει προβάλει ἀπὸ κάθε κατεύθυνσι. Εἶναι ἓνα εἶδος νέγρων, ἀλλὰ μὲ κεφάλι πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τῶν νέγρων τῆς Γῆς!

Εἶναι ὀπλισμένοι μὲ ἀκόντια, τόξα καὶ μεγάλα σφυριά ἀπὸ πέτρα καὶ τὰ σαλεύουν στὸν ἀέρα ἀπειλητικά, προχωρώντας πρὸς τοὺς φίλους μας!

—Κάτι ἤξερα ἐγὼ ποὺ γκρίν:αζα!, μωρμουρίζει ὁ νάνος τρέμοντας ὀλόκληρος. Εἶχα ἓνα παράξενο προαίσθημα: ὅτι δηλαδὴ θὰ πεθάνω... ψητὸς καὶ ὅτι τάφος μου θὰ γίνῃ ἢ... κοιλιὰ ἐνὸς κανίβαλου! Ὦχ μανούλα μου! Πούσαι νὰ δῆς τὸ γυιόκα σου! Πούσα: νὰ δῆς τὸ παλληκάρι σου καὶ τὸ λεβεντονιό σου! Πεθαίνω!

—Πάψε, λοιπόν!, Κοντοστούπη!, τοῦ λέει αὐστηρὰ ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο. Ἄφησε νὰ δούμε ποιὸί εἶναι καὶ τί θέλουν! Στὸ κάτω - κάτω, δὲν εἶναι παρὰ μερικοὶ νέγροι

ώπλισμένοι με πρωτόγονα όπλα!

—Τί ώραία πού τὰ λές!, λέει γκρινιαρικά ο Κοντοστούπης μιμούμενος τή φωνή του Έλληνα. Δέν είναι παρά «μερικοί... άγιοι!» Άν πρόκειται νά με ψήσουν έμένα, τί με νοιάζει άν είναι νέγροι ή έρυθρόδερμοι; Όχι ή καρδούλα μου!

Ένας άπό τούς νέγρους σηκώνει ψηλά τó άκόντιό του και λέει φωναχτά μερικές φράσεις. Ό Έλ Γκρέκο, ή Άστραπή κι' ο Κοντοστούπης καταλαβαίνουν τή γλώσσα αυτή, γιατί είναι σχεδόν όμοια με τή γλώσσα τών νέγρων τής Άφρικής, όπου οι ήρωές μας είχαν πάει πολλές φορές στό διάστημα τής περιπετειώδους σταδιοδρομίας τους!

—Ό ξένο! λέει ο νέγρος. Ό λευκοί άνθρωποι, πού ήρθατε άπό τόν ούρανό! Ποιοί είστε; Γιατί ήρθατε έδώ; Ήρθατε ως φίλοι ή ως έχθροί;

Ό Έλ Γκρέκο σηκώνει τó χέρι του και άπαντάει:

—Ήρθαμε ως φίλοι! Δέν ξέραμε καν πώς ύπήρχατε έδώ; Ποιοί είστε σείς. Σε ποιά φυλή ανήκετε;

—Στή φυλή του Όλέθρου! άπαντάει ο νέγρος. Θα φύγετε πάλι άμέσως, ώ ξένοι, ή θα μάς ακολουθήσετε στό χωριό μας και στόν άρχηγό μας;

—Δέ θα φύγουμε άμέσως! λέει ο Έλ Γκρέκο. Ήρθαμε άπό τή Γή γιά νά...

Οι γροθιές του νάνου τσακίζουν τούς νέγρους του πλανήτη «Όμέγα».

Μιά κραυγή έκπλήξεως ξεπηδάει ταυτόχρονα άπό τά στήθη τών ίθαγενών. Ό νέγρος, πού είχε μιλήσει, λέει γοργά:

—Άπό τή Γή! Άκολουθήστε μας άμέσως στόν άρχηγό μας, τόν Όλεθρο, ώ ξένοι! Άν αντίσταθήτε, θα πεθάνετε!

Ό Έλληνας κάνει νόημα στην Άστραπή και στόν Κοντοστούπη νά μην αντίσταθούν μολοντί εύκολα θα μπορούσαν νά τσακίσουν τούς πρωτόγονους εκείνους ανθρώπους!

Μά δέ θέλει νά άρχίστη τήν έξερεύνησι του πλανήτη «Όμέγα».

μέγα» με ἔχθροπραξίες καὶ μάχες! Θέλει νὰ γίνῃ φίλος με τοὺς ἰθαγενεῖς!

— Σὰς ἀκολουθοῦμε, λέει στὸ νέγρο.

«Μείνετε ἀκίνητοι!»

ΜΕ ΤΟΥΣ παράξενους νέγρους ἀλόγυρά τους οἱ φίλοι μας προχωροῦν πρὸς ἓνα λόφο, σκεπασμένο ἀπὸ φρουτοφόρα δέντρα. Ὁ Ἐλ Γκρέκο κ' ἡ Ἀστραπὴ εἶναι ἤρεμοι, ἀλλὰ στὸν Κοντοστούπη δὲν ἀρέσει καθόλου ἡ περιπέτεια αὐτή.

— Ἐχω ἓνα ἄσχημο προαίσθημα!, μουρμουρίζει. Πολὺ ἄσχημο προαίσθημα! Σὰν νὰ νοιώθω κίολας τὶς φλόγες νὰ μοῦ ξεροψηνοῦν τὸ κορμί! Ὄχι! Πρέπει νὰ φύγω! Ἄν ὁ Ἐλ Γκρέκο τρελλάθηκε καὶ θέλῃ νὰ πάῃ νὰ τὸν πῆσουν, ἐγὼ δὲν τὸ θέλω καθόλου αὐτό!

Καὶ ὁ πονηρὸς νάνος σοφίζεται ἓνα πανοῦργο τέχνασμα.

Φέρνει τὸ χέρι του στὸ στήθος του, ἀφήνει ἓνα βογγητὸ καὶ σωριάζεται χάμω. Μένει ἐκεῖ ξαπλωμένος στὸ χῶμα ἀσάλευτος, σὰν νὰ ἔχῃ χάσει τὶς αἰσθησεῖς του, μετὰ μᾶτια κλειστά!

Μὰ τὸ ἓνα του βλέφαρο εἶναι λιγάκι μισοσηκωμένο κι' ὁ Κοντοστούπης βλέπει τί γίνεται γύρω.

Οἱ νέγροι πλησιάζουν μετὰ ἀκόντια τους σηκωμένα ἀπει-

λητικά, μὰ ὁ Ἐλ Γκρέκο τοὺς σταματᾷ λέγοντας:

— Μὴν τὸν χτυπήσετε! Ἐχει ἀδύνατη καρδιά καὶ λιποθυμᾷ συχνά! Ἄς τὸν μεταφέρουμε στὰ χέρια!

Ὁ νέγρος ποὺ φαίνεται ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπασματος, δίνει μιὰ διαταγή. Ἀμέσως δυὸ ἀπὸ τοὺς νέγρους πηγαίνουν κοντὰ στὸν «ἀναίσθητο» Κοντοστούπη τὸν σηκώνουν στὰ χέρια τους καὶ, κουβαλώντας τον, ἀκολουθοῦν τοὺς ἄλλους, ποὺ συνεχίζουν τὸ δρόμο τους ἀνεβαινόντας στὸν καταπράσινο λόφο.

Ὁ νάνος μετὰ τὸ ἓνα του μᾶτι μισάνοιχτο, ἀγρυπνᾷ. Σὲ μιὰ στιγμή, ἓνας μεγάλος βράχος, κρύβει τοὺς ὑπόλοιπους νέγρους μετὰ τὸν Ἕλληνα καὶ τὴν Ἀστραπὴ.

Ὁ Κοντοστούπης δὲ χάνει τὴν εὐκαιρία. Σηκώνει ξαφνικὰ τὰ μπράτσα του καὶ ἀρπάζει τοὺς δυὸ νέγρους ἀπὸ τὸ λαιμὸ μετὰ μιὰ συντριπτικὴ λαβή!

Οἱ κάτοικοι τοῦ πλανήτη «Ὁμέγα» θέλουν νὰ φωνάξουν, νὰ καλέσουν τοὺς συντρόφους τους σὲ βοήθεια, μὰ δὲν μποροῦν. Τὰ λιγνά ἀλλὰ πανίσχυρα μπράτσα τοῦ νάνου ἐμποδίζουν κάθε ἤχο νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ λαρυγγί τους!

Θέλουν νὰ ἀντισταθοῦν καὶ χτυποῦν τὸν Κοντοστούπη μετὰ ἀκόντια τους, ἀλλὰ με ἐκπληξι καὶ τρόμο βλέπουν ὅτι τὰ ὄπλα τους δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα στὸ ἄτρωτο κορμί τοῦ νάνου!

Ἄλλωστε, ἡ πάλῃ ἀνάμε-

στά τους δὲν κρατάει πολύ. Ὁ Κοντοστούπης, μὲ μιὰ ἀπότομη σύσπασι τῶν μυῶνων του, στέλνει τοὺς δυὸ νέγρους νὰ κυλιστοῦν καὶ νὰ γκρεμισακιστοῦν στὸ βάθος μιᾶς χαράδρας!

— Οὐφ!, κάνει περφορητικὰ ξεσκονίζοντας τὰ χέρια του. Μὲ κάνατε νὰ ξεχάσω τοὺς κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφοράς, βλάκες! Ἀκούς ἐκεῖ νὰ θέλουν νὰ ψῆσουν τὸ κορμὶ τοῦ μεγάλου Κοντοστούπη!

Καὶ χώνεται μέσα στὸ δάσος, ανάμεσα στὰ δέντρα, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτός ἀπὸ τοὺς ἄλλους...

Στὸ μεταξύ, οἱ ὑπόλοιποι νέγροι μαζί μὲ τὸν Ἐλ Γκρέκο καὶ τὴν Ἀστραπὴ φτάνουν στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου. Ἐκεῖ, τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴ Γῆ ἀντικρύζουν ἓνα ἐκπληκτικὸ καὶ θαυμαστὸ θέαμα.

Στὰ πόδια τοῦ λόφου, ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά, ἀπλώνεται μιὰ μικρὴ πόλι. Τὰ σπιτί:α της εἶναι χτισμένα μὲ θαυμάσια ἀρχιτεκτονικὴ, ἀπὸ πολυχρῶμα μάρμαρα! Οἱ δρόμοι της εἶναι ἴσιοι καὶ πλατεῖς!

Στὸ κέντρο τῆς μικρῆς ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ προσδεδεμένης αὐτῆς πόλεως ὑπάρχει μιὰ μεγάλη πλατεῖα κι' ἓνα κτίριο πολὺ μεγαλύτερο ἀπ' τ' ἄλλα, πού μοιάζει μὲ ἀνάκτορο.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ πόλι τοῦ Ὀλεθρου, λέει ἓνας νέγρος στὸν Ἐλ Γκρέκο. Κι' αὐτὸ ἐκεῖ εἶναι τὸ ἀνάκτορό του! Προχωρεῖτε!

Κατεβαίνουν τὴν πλαγιά καὶ μπαίνουν στὴν πόλι. Διασχίζουν τὸν κεντρικὸ δρόμο της, ἐνῶ πλήθη περιέογων ἔχουν συγκεντρωθῆ στὰ πεζοδρόμια καὶ κυττάζουν σαστισμένα τοὺς ἀλλόκοτους αὐτοὺς ξένους. Φτάνουν μπροστὰ στὸ ἀνάκτορο.

Συνοδευόμενοι ἀπὸ μερικοὺς νέγρους, οἱ δυὸ ἡρώες μας μπαίνουν στὸ ἀνάκτορο. Περνοῦν μέσα ἀπὸ διαδρόμους καὶ αἴθουσες, πού οἱ τοῖχοι τους εἶναι στολισμένοι μὲ χρυσάφι, καὶ σταματοῦν μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη πόρτα, ὅπου στέκονται δυὸ φρουροὶ μὲ ἀκόντια.

Ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ οἱ φίλοι μας βρίσκονται μέσα σὲ μιὰ πολὺ μεγάλη αἴθουσα, πού οἱ τοῖχοι της εἶναι ἐπίσης στολισμένοι μὲ διάφορες παραστάσεις ἀπὸ χρυσάφι.

Σ' ἓνα χρυσὸ θρόνο εἶναι καθισμένος ἓνας νέγρος πρὸ μεγαλόσωμος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τὸ κεφάλι του εἶναι μεγάλο καὶ στοογγυλὸ καὶ μικρὲς σκουρόχρωμες φλέβες σχηματίζουν διάφορα σχέδια ἐπάνω του. Στὴ μύτη του εἶναι περασμένο ἓνα παράξενο κόκκαλο.

Στὰ χέρια του κρατάει ἓνα μακρόστενο κομμάτι ἀπὸ κίτρινο μέταλλο, πού ἀφήνει μιὰ ἀλλόκοτη ἀκτινοβολία.

Εἶναι ὁ Ὀλεθρος, ὁ βασιλιάς τῆς φυλῆς τοῦ πλανῆτη «Ὀμέγα»!

Κυττάζει τὸν Ἐλ Γκρέκο καὶ τὴν Ἀστραπὴ μὲ τὰ

μύρα διαπεραστικά μάτια του και λέει :

— Είστε από τη Γη, λοιπόν, ε; Αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα, γιατί σκοπεύω να ξεκινήσω σύντομα για τη Γη. Θα μου χρησιμεύσετε ως οδηγοί! Θα με βοηθήσετε να πραγματοποιήσω το όνειρο των προγόνων μου και να την κατακτήσω!

‘Ο Έλληνας χαμογελάει.

— Δεν είναι εύκολο να κατακτήση κανείς τη Γη!, λέει. Και μάλιστα με τα όπλα που διαθέτετε εσείς! Έμεις ήρθαμε εδώ σαν εκπρόσωποι του ανθρωπίνου γένους και έχου-

Καρποί, φλόγες και πυρωμένη λάβα βγαίνουν από τον κρατήρα του ήφαιστείου.

με τα πιο φιλικά αισθήματα απέναντί σας! Άν μάς φερθήτε φιλικά, όλα θα πάνε καλά. Διαφορετικά...

— Διαφορετικά; ρωτάει ο Όλεθρος ζαρώνοντας τα φρύδια του.

— Διαφορετικά, έχουμε τη δύναμη να σας εξοντώσουμε όλους, αν πραγματικά σκοπεύετε να επιτεθήτε εναντίον της Γης! Και δεν χρειάζεται να καλέσουμε ενισχύσεις από τη Γη! Οί δύο μας είμαστε αρκετοί! Κύτταξε!

Και ο Έλ Γκρέκο, θέλοντας να δείξει τη δύναμη του στους κατοίκους του πλανήτη «Όμέγα» και να τους κάνει να παρατηθούν από τα κατακτητικά σχέδιά τους, τραβάει το πιστόλι του!

Το πιστόλι του Έλληνα είναι το τρομερότερο όπλο που έχει κατασκευάσει ποτέ ο μεγαλοφυής επιστήμων και προστάτης της ανθρωπότητας. Είναι εφοδιασμένο με πολλές σκανδάλες, που ή κάθε μία τους έκτοξεύει από μια καταστρεπτική δύναμη!

‘Ο Έλ Γκρέκο στρέφει το πιστόλι του προς έναν τοίχο της αίθουσας και τραβάει τη σκανδάλη της ατομικής ενέργειας. Αμέσως ένα κομμάτι του τοίχου αποσυντίθεται και εξαφανίζεται!

— Κύτταξε!, λέει και η Άσρατη στον Όλεθρο.

Μ' ένα πήδημα βρίσκεται κοντά στην άλλη άκρη του ίδιου τοίχου. Η μικρή αλλά θαυματουργή γροθιά της σηκώνεται και πέφτει κι' ένα άλ-

λό κομμάτι του τοίχου υποχωρεί και καταρρέει!

Ο "Ολεθρος γουρλώνει τα μάτια του κι' έπειτα ένα πονηρό, σατανικό χαμόγελο φαίνεται στο πρόσωπό του.

— Πολύ καλά!, λέει. "Αν όμως νομίζετε ότι τα μόνα μας όπλα είναι: τα άκόντια και τα τόξα, είστε πολύ γελασμένοι! Έλάτε κι' οι δυο κοντά μου άμέσως και μείνετε άκίνητοι! Άκούτε; Έντελώς άκίνητοι! Τό προστάζω αυτό εγώ, ο "Ολεθρος!

Την ίδια στιγμή, η άκτινοβόλεια του μακρόστενου κίτρινου μετάλλου γίνεται πιο έντονη. Ο "Ελληνας κι' η κόρη του "Υπερανθρώπου νοιώθουν ένα περίεργο συναίσθημα. Μια παράδοξη δύναμη γλυστράει μέσα τους και υποδουλώνει τη θέλησή τους και καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούν παρά να υπακούσουν στη διαταγή του "Ολέθρου!

Πηγαίνουν, λοιπόν, ήσυχα - ήσυχα κοντά του και στέκονται άκίνητοι!...

Χιλιάδες

Χρόνια πίσω!...

ΟΛΕΘΡΟΣ βάζει τα γέλια. Σαρκαστικά, διαβολικά γέλια, που άντηχούν αλλόκοτα μέσα στη μεγάλη αίθουσα.

— Είστε δικόι μου τώρα, ω ξένοι!, λέει θριαμβευτικά. "Η δύναμι που διαθέτω είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δική σας! Τώρα, για να γνωριστού με καλύτερα, σας διατάζω να

— Γονάτισε εξάμβλωμα! διατάζει ο Κοντοστούπης.

ταξιδέψετε στο παρελθόν, στα παλιά χρόνια, όταν ο πολιτισμός άνθουσε άκόμα επάνω στον πλανήτη μας!...

Ο "Ελ Γκρέκο κι' η "Αστραπή νοιώθουν μια μυστηριώδη δύναμη να τους παίρνη και να τους ταξιδεύη μέσα στο χρόνο, γυρίζοντάς τους χιλιάδες χρόνια πίσω!...

Αυτό που βλέπουν είναι κάτι που δύσκολα μπορούν να πιστέψουν.

Ο πλανήτης «Ωμέγα» είναι σκεπασμένος από μεγάλες μαρμάρινες πόλεις και από μεγάλα άεροδρόμια, όπου προσγειώνονται και άπογειώ-

νονται εκατοντάδες αερόπλοια!

Οί άνθρωποι που κυκλοφορούν είναι νέγροι, σαν τη φυλή του Όλεθρου, αλλά πολύ πιο προσουεμένοι. Είναι ντυμένοι με ρούχα των ανθρώπων της Γης! Διάφορα είδη αυτοκινητών κυλούν στους δρόμους! Στρατιώτες περιφέρονται όπλισμένοι με περίεργα όπλα, που φαίνονται να λειτουργούν με άτομική ενέργεια!

Ο πολιτισμός των νέγρων αυτών φαίνεται ανώτερος από το σημερινό πολιτισμό των ανθρώπων της Γης!

Μέσα σ' ένα μέγαρο, οί ηγέτες του περίεργου αυτού λαού συσκέπτονται. "Ενας από αυτούς που φαίνεται βασιλιάς τους, λέει :

— "Ηρθε ο καιρός να ξεκινήσουμε για τη Γη και να την κατακτήσουμε! "Έχω στείλει κιόλας εκεί ένα αερόπλοιο με πέντε άντρες και πέντε γυναίκες, που είναι οί πιο τολμηροί πράκτορες, που έχουμε! Τους έστειλα για να κατασκοπεύσουν τους ανθρώπους και να μάς δώσουν πολύτιμες πληροφορίες για το που πρέπει να προσγειωθούμε! Περιμένω μήνυμά τους με το ραδιοπομπό. Νά! "Ακούστε...

Μέσα από ένα είδος ραδιοφώνου, που είναι τοποθετημένο σ' ένα τραπεζάκι κοντά του, μιιά φωνή λέει :

«Έδώ ή άποστολή στον πλανήτη Γη! Καλούμε τη βασιμας! Κινδυνεύουμε! Κινδυνεύουμε! Προσγειωθήκαμε ά-

νώμαλα σε μιιά ήπειρο της Γης, την 'Αφρική, και το αερόπλοιο μας κατεστράφη! Μαζί με το αερόπλοιο κατεστράφησαν και όλα τα όπλα μας, που τα είχαμε στην άποθήκη του αεροσκάφους! Μόνο ο ραδιοπομπός λειτουργεί, αλλά κι' αυτός θα πάψη να εκπέμπη σε λίγο γιατί, τώρα που ή μηχανή του αεροπλάνου δέν κινείται, δέν έχουμε τα μέσα να ξαναγεμίσουμε τις μπαταρίες του! Στείλτε μας έπειγόντως βοήθεια! Βρισκόμαστε σε μιιά άγρια περιοχή γεμάτη τρομερά θηρία και κινδυνεύουμε ή να μάς κατασπαράξουν τα θηρία ή να γίνουμε σιγά - σιγά κι' έμεις άγριοι! Στείλτε άμέσως ένα πλανητόπλοιο για να μάς...»

Η φωνή σήηνει. Το ραδιοφωνο σωπαίνει.

Ο ραδιοπομπός τους έπαψε να λειτουργή!, λέει ο βασιλιάς του πλανήτη «'Ωμέγα». Θα διατάξω άμέσως να ξεκινήση ένα πλανητόπλοιο για τη Γη και να...

"Ενας φρουρός μπαίνει όρμητικά στο δωμάτιο, φωνάζοντας έξαλλος :

— "Επανάσταση! "Εγινε έπανάσταση! Ξεσηκώθηκαν οί ιερείς και παρέσυραν τα πλήθη! Βαδίζουν έναντιον των άνακτόρων! Ζητούν να καταργηθούν τα πλανητόπλοια και οί μηχανές και τα νέα όπλα και να ξαναγυρίσουμε πίσω στην πρωτόγονη ζωή των προγόνων μας!

Οί άρχοντες κι' ο βασιλιάς πετάγονται όρθιοι, κατάχλω-

μοι, και δίνουν γοργά διαταγές.

Ένας τρομακτικός πόλεμος αρχίζει! Ένας έμφύλιος, άγριος έξοντωτικός πόλεμος!

Μέσα σε λίγες μέρες, τα μαινόμενα πλήθη καταστρέφουν όλα τα έργοστάσια, όλα τα αυτοκίνητα, όλα τα αεροπλάνα, όλα τα όπλα! Όλοκληρες πόλεις παραδίδονται στις φλόγες!

Το πλανητόπλοιο που έπρόκειτο να ξεκινήσει για τη Γη, δεν άπογειώθηκε ποτέ! Οί δε κά απεσταλμένοι, πέντε άντρες και πέντε γυναίκες, έμειναν στη Γη και με το πέρασμα των αιώνων πολλαπλασιάστηκαν και σχημάτισαν τις διάφορες φυλές των σημερινών νέγων!

Ο πολιτισμός στον πλανήτη «Ωμέγα» πήγε χιλιάδες χρόνια πίσω! Οί κάτοικοί του γύρισαν σε μια πρωτόγονη κατάσταση, στην κατάσταση περίπου που είναι οί σημερινοί καννίβαλοι στη Γη!

«Θέλω

να έξοντωθήτε!»

ΜΙΑ μυστηριώδης δύναμη αρπάζει πάλι τον Έλ Γκρέκο και την Άστραπή και τους μεταφέρει πίσω στη σημερινή εποχή, μπροστά στο βασιλιά Όλεθρο!

— Αυτή είναι η μακρυνή ιστορία της φυλής μου!, λέει αυτός κουνώντας το ογκώδες κεφάλι του. Χιλιάδες χρόνια πέρασαν έτσι! Ο πλανήτης

μας, που ήταν προωρισμένος να παίξει ρόλο αρχηγού και κυριάρχου ανάμεσα στους άλλους πλανήτες του κόσμου, έγινε ένας ανίσχυρος και άσημαντος πλανήτης, κατοικημένος από μια καθυστερημένη φυλή! Και τότε, εδώ και πενήντα χρόνια, όταν έγινε βασιλιάς, έκανα μια καταπληκτική ανακάλυψη! Βρήκα ένα μέταλλο, που έχει άπιστευτες ιδιότητες! Εκείνος που το κρατάει μπορεί να επιβάλει τη σκέψη του και τη θέλησή του στους άλλους! Και — ακόμα περισσότερο — μπορεί, με τη βοήθεια του μετάλλου αυτού, να βλέπει όλες τις επιθυμίες του να πραγματοποιούνται! Δυστυχώς όμως το μέταλλο αυτό — το μαγικό χρυσάφι όπως το έχω ονομάσει — είναι πολύ σπάνιο! Δεν μπόρεσα να βρω στον πλανήτη μας παρά μόνο αυτό το κομμάτι που κρατώ! Άλλά κι αυτό ήταν αρκετό για να καταφέρω να άποσπάσω τη φυλή μου από την πρωτόγονη κατάστασή της και να την έκπολιτίσω πάλι! Με τη βοήθεια του Μαγικού Χρυσάφιού, ανακάλυψα τα χαμένα σχέδια των μηχανικών και των πλανητόπλοιων των προγόνων μου κι έβαλα τους ύπηκόους μου να κατασκευάσουν καινούργια! Τώρα, ένας ολοκληρωμένος στόλος από πλανητόπλοια περιμένει για να μεταφερή στη Γη τους καλύτερους πολεμιστές μου! Πρέπει όμως να προετοιμάσω την έπίθεσή. Ξέρω ότι οί δέκα εκείνοι πρόγο-

νοί μου, πού πήγαν στη Γῆ κι' ἔμειναν ἐκεῖ, ἔχουν πολλαπλασιασθῆ κι' ἔχουν γίνει τώρα ἑκατομμύρια. Θὰ στείλω, λοιπόν, πράκτορες μου γιὰ νὰ τοὺς προετοιμάσουν καὶ νὰ προκαλέσουν ἕναν ἱερό πόλεμο ἐναντίον τῶν λευκῶν! "Ἔνα μόνο πράγμα με κάνει νὰ διστάζω : δὲν ξέρω πόσοι ἄνθρωποι σὰν ἐσᾶς ἔχουν στὴ Γῆ τίς δικές σας ὑπερφυσικὲς ἱκανότητες!

— Τρεῖς ἄλλοι!, ἀπαντᾷ ὁ "Ἐλ Γκρέκο. "Ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ Ὑπερέλληνας!

— Χμ!, κάνει ὁ "Ὀλεθρος. Πρέπει, λοιπόν, νὰ τοὺς βρῶ καὶ νὰ τοὺς ἐξοντώσω πρὶν ἐπιτεθῶ, γιατί δυστυχῶς τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι δὲν φέρονε κανένα ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἀπόστασι μεγαλύτερη ἀπὸ πέντε χιλιόμετρα! Διαφορετικὰ, δὲν θὰ εἶχα παρὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐπιθυμία νὰ καταστραφούν οἱ ἐχθροὶ μου καὶ ἀμέσως ἡ ἐπιθυμία μου αὐτὴ θ' ἠγνόταν πραγματικότης!

Μέσα στὴν ἀνδρεία φωνὴ τοῦ "Ἐλληνα γίνεται μιὰ φοβερὴ πάλη. Παλεύει ἡ θέλησί του με τὴ θέλησι τοῦ "Ὀλέθρου, πού πολλαπλασιάζεται σὲ ἔνταση ἀπὸ τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι!

«Πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶ!, σκέπτεται ὁ "Ἐλ Γκρέκο. Πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ κακούργου αὐτοῦ, διαφορετικὰ ἡ Ἀνθρωπότης θὰ καταστραφῆ! Πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶ!»

Οἱ μῶνες τοῦ "Ἐλληνα τεν-

τώνονται καὶ φουσκώνουν. Οἱ φλέβες του ἐξογκώνονται, λέει καὶ πάνε νὰ σπάσουν. Τὰ δόντια του σφίγγονται με μανία.

"Ἐχει σχεδὸν καταικήσει τὴ θέλησι τοῦ νέγρου καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐφορηῆσι, ὅταν ἡ φωνὴ τοῦ "Ὀλέθρου λέει ἄγρια :

— Μείνε ἀκίνητος! Θέλω νὰ μείνης ἀκίνητος! "Ἐχεις πολὺ δυνατὴ θέλησι, ὦ ξένε, μὴ τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι εἶναι πιὸ δυνατό! Καί, γιὰ νὰ σὲ τιμωρήσω γιὰ τὴν ἀπόπειρά σου νὰ ἐπιτεθῆς ἐναντίον μου, θὰ σὲ ὑποβάλω σ' ἕναν ἐξευτελισμὸ!

Γυρίζει σὲ δυὸ ἀπὸ τοὺς ἀκολουθοὺς του καὶ διατάζει :

— Φέρτε μου μιὰ λεκάνη με νερό!

Οἱ ἀκόλουθοι ὑπακούουν. Κουβαλοῦν μιὰ λεκάνη με νερό καὶ τὴν ἀκουμποῦν χάμω, μπροστά του.

Ὁ "Ὀλεθρος βάζει μέσα στὴ λεκάνη τὰ πόδια του καὶ λέει στὸν "Ἐλ Γκρέκο :

— Πλύνε μου τὰ πόδια, ξένε!

— Χά, χά, χά!, καγχάζει σαρκαστικὰ ὁ "Ὀλεθρος. Καὶ τώρα θὰ ἐκφράσω μιὰ ἐπιθυμία μου, πού θὰ με ἀπαλλάξῃ μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ ἐσᾶς :

Θέλω νὰ ἐξοντωθῆτε! Θέλω νὰ ΕΞΟΝΤΩΘΗΤΕ!

Στὰ Νύχια
τῶν Θηρίων!

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ Χρυσάφι φεγγοβολαίει τώρα με ἀπίστευτη

έντασι! Μοιάζει με ήλιο, πού τόν κυττάζει: κανείς κατάματα!

‘Ο ‘Ελ Γκρέκο και η ‘Αστραπή νοιώθουν ένα απερίγραπτο συναίσθημα. Σάν νά χώνωνται μέσα τους χιλιάδες πυρωμένες βελόνες και νά περιστρέφονται βασανιστικά! “Επειτα, απότομα, οι χιλιάδες αυτές πυρωμένες βελόνες γίνονται παγερές και προκαλούν άβάσταχτους πόνους!

Μέσα στο μυαλό τους είναι σάν νά έχουν χωθή αμέτρητα μικροσκοπικά διαβολάκια και νά χτυπούν τὰ τειχώματα τού κρανίου τους με σφυράκια!

“Επειτα, οι ήχοι παύουν νά ακούγονται: στο κενό τους.

Στέκονται κι’ οι δυο πάντα όρθιοι, ζωντανοί!

‘Απέναντί τους, καθισμένοι πάντα στο θρόνο του, ό ‘Ολεθρος άφρίζει: από λύσσα και μανία.

— Δέν πεθάνατε, έ; γρυλλίζει σάν άγρίμι. Είστε πολύ πιό δυνατοί απ’ όσο φανταζόμουν! Είστε προικισμένοι με ύπερφυσική άντοχή και τó Μαγικό Χρυσάφι μου δέν μπορεί νά σάς έξοντώσει! Χυ! Θά τó δούμε αυτό! Θά τó δούμε! ‘Ακολουθήστε με!

Κατεβαίνει από τó θρόνο του και βγαίνει έξω. ‘Ο ‘Ελ Γκρέκο κι’ η ‘Αστραπή τόν ακολουθούν υπάκουα, συνοδευόμενοι από τούς άκολουθούς τού μαύρου βασιλιά!

Διασχίζουν τούς δρόμους τής πόλεως και, περιστοιχισμένοι από ένα τεράστιο πλήθος ίθαγενών, βγαίνουν από

τὴν πόλι. Μπροστά πηγαίνει ό ‘Ολεθρος κρατώντας τó Μαγικό Χρυσάφι, πού άκτινοβολεί αλλόκοτα. Πίσω του βαδίζουν οι νέγροι με τούς δυο φίλους μας ανάμεσά τους.

Προχωρώντας έτσι, φτάνουν σ’ ένα ξεφωτο και σταματούν. ‘Η φωνή τού ‘Ολέθρου λέει: διαπεραστικά:

— Μείνετε άκίνητοι, ώ ξένοι! ‘Ακίνητοι! ΑΚΙΝΗΤΟΙ!

‘Ο ‘Ελ Γκρέκο κι’ η ‘Αστραπή μαρμαρώνουν. Μολοντί μέσα τους ή θέλησι τους άγωνίζεται με άπόγνωσι νά επαναστατήσει και νά άντισταθή, υπακούουν άβελή τους!

‘Ο ‘Ολεθρος γυρίζει στους άντρες του!

— ‘Εμπρός!, ούρλάζει. Τσακίστε τους! Συντρίψτε τους! ‘Εξοντώστε τους!

Και τότε μιá φριχτή και άποτρόπαη σκηνή άρχίζει! Τά πλήθη τών νέγρων ρίχνονται: έναντίον τών δυο ‘Υπερανθρώπων και άρχίζουν νά τούς χτυπούν με κάθε μέσο και κάθε όπλο!

Με άκόντια, με τόξα, με σπαθιά, με όγκώδη ρόπαλα, με πρωτόγονα λίθινα σφυρά, με τεράστιες πέτρες!

‘Ο ‘Ελ Γκρέκο κι’ η ‘Αστραπή δέχονται: τὰ χτυπήματα καρτερικά, μένοντας πάντα ασάλευτοι, με τὴ θέλησί τους αϊχμάλωτοι τού Μαγικού Χρυσάφιού!

Φυσικά τὰ άτρωτα σώματά τους, προικισμένα με ύπερφυσική άντοχή, δέν παθαίνουν

τίποτα από τὰ τρομερά αὐτὰ χτυπήματα, πού θὰ μπορούσαν νὰ ἐξοντώσουν μέσα σὲ ἐλάχιστες στιγμὲς ἕναν κοινὸ ἄνθρωπο!

Ὁ Ὀλεθρος ἀφρίζει καὶ μανιάζει! Τὰ μαύρα διαπεραστικά μάτια τοῦ σκορποῦν σπίθκες κακίας καὶ μίσους!

— Θὰ σὰς ἐξοντώσω!, βροχάται. Θὰ σὰς ἐξοντώσω! Μπορεῖ νὰ ἀντέχουν τὰ κορμιά σας τὰ χτυπήματα τῶν ἀνθρώπων μου, ἀλλὰ δὲ θὰ ἀντέξουν σ' αὐτὸ πού θὰ πάθουν τώρα!

Καὶ φωνάζει ::

— Νὰ γίνουν ὄλοι οἱ ἄντρες μου, πού βρίσκονται ἐδῶ μπροστά μου, θηρία! Ἄγρια αἰμοβόσα θηρία, πού νὰ κατασπαράξουν τοὺς δυὸ ξένους!

Καὶ τότε, μπροστά στὰ κντάπληκτα μάτια τῶν δυὸ φίλων μας, μιὰ ἀπίστευτη μεταμόρφωσι γίνεται.

Οἱ νέγροι μεταβάλλονται σὲ ἄγρια θηρία! Μεγάλια λιοντάρια, ὀγκώδεις ἵπποπόταμοι, πελώριοι ρινόκεροι, ἀπκροστικὸι κροκόδειλοι, κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους καὶ ὀρμούν ἐναντίον τοῦ Ἰ. Ε. Γ. Κ. Ρ. Ε. Κ. ο καὶ τῆς Ἀστραπῆς!

Αὐτὸ πού ἐπακολουθεῖ εἶναι κάτι, πού δύσκολα μπορεῖ νὰ τὸ περιγράψῃ κανεὶς!

Τὰ μαρινόμενα θηρία ρίχνουν κάτω τοὺς δυὸ νέους, τοὺς πεδοπατοῦν, τοὺς δαγκώνουν τοὺς χτυποῦν μὲ τὰ κέρατά τους ἢ μὲ τίς οὐρές τους!

Φοβεροὶ πόνοι διαπερνοῦν τὰ κορμιά τῶν Ὑπερανθρώπων. Τὰ κεφάλια τοὺς βουί-

ζουν καὶ ἡ καρδιά τους χτυπάει ταραγμένα, λὲς καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ σπάσῃ!

Μὰ δὲν παθαίνουν τίποτα πάλι! Τὰ δόντια τῶν θηρίων σπάζουν προσπαθώντας νὰ τρυπήσουν τὰ ἄτρωτα κορμιά τους καὶ οἱ οὐρές τους καὶ τὰ πόδια τους πονοῦν, καθὼς τοὺς χτυποῦν!

Ὁ Ὀλεθρος, πού θεωροῦσε ὡς ἐντελὴς σίγουρη τὴν ἐξόντωσι τῶν παράξενων ἀντιπάλων του, γίνεται σὰν τρελλὸς ἀπὸ τὴ λύσσα του! Δαγκώνει τὰ δάχτυλά του καὶ τρίζει τὰ δόντια του, πασοκλουθώντας τὴν ἄκαρπη ἐπίθεσι τῶν θηρίων ἐναντίον τῶν Ὑπερανθρώπων, καὶ τὰ χέρια του τρέμουν ἀπὸ μανία, καθὼς κρατοῦν τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι.

Τέλος, φωνάζει ::

— Νὰ γίνουν πάλι ἄνθρωποι τὰ θηρία!

Ἀμέσως, τὰ λιοντάρια, οἱ ἵπποπόταμοι, οἱ ρινόκεροι, οἱ κροκόδειλοι, χάνονται! Στὴ θέσι τους φανερώνονται πάλι οἱ νέγροι!

— Τώρα, λέει ὁ Ὀλεθρος ἄγρια στοὺς αἰχμαλώτους του, θὰ σὰς ὑποβάλω στὴν τρομερώτερη δοκιμασία! Ὁσο ἄτρωτοι κι' ἂν εἴστε. Ἐθὰ μπορέσετε νὰ ἀντέξετε στὴν τρομακτικὰ ὑψηλὴ θερμοτότητα, πού ὑπάρχει μέσα στὸν κρατήρα, ἐνὸς ἠφαιστείου ἐν ἐνεργείᾳ! Ἀκολουθήστε με!

Ὑπάκουα, οἱ δυὸ φίλοι μας σηκώνονται καὶ τὸν ἀκολουθοῦν, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ

άντισταθούν στην επίδρασι του Μαγικού Χρυσαφιού.

Χοντρές σταγόνες ιδρώτα κάνουν την εμφάνισί τους στο μέτωπο του Έλληνα.

Ξέρει ότι η μόνη δύναμι, που μπορεί να εξοντώσει έναν Υπεράνθρωπο είναι η υψηλή θερμοκρασία της πύρινης λάσας των ήφαιστειών! Στη θερμοκρασία αυτή κανένα πράγμα, ούτε και τα άτρωτα κερμιά των Υπεράνθρώπων, δεν μπορεί να μείνη στερεό! Όλα λιώνουν και άποσυντίθενται!

Ο Όλεθρος μπροστά και οι δυο υπεράνθρωποι ξοπίσω ανεβαίνουν γοργά μια πλαγιά βουνού. Στην κορυφή, μέσα από ένα μεγάλο κρατήρα ήφαιστείου, βγαίνουν καπνοί και φλόγες!...

Ο... "Άγιος Κοντοστούπης!

ΣΤΟ μεταξύ, ο Κοντοστούπης, ο κωμικός νάνος που είχε κατορθώσει να ελευθερωθή από τους νέγρους με την πανουργία του, τριγυρίζει μέσα στο δάσος. Τώρα, που κανένας άμεσος κίνδυνος δεν τον απειλεί, ο νάνος είναι εύτυχησμένος. Ξεχνάει τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκονται οι φίλοι του, ξεχνάει το γεγονός ότι βρίσκεται πάνω σ' ένα μακρινό, άγνωστο πλανήτη με επικίνδυνους κατοίκους και άπολαμβάνει την ωραία φύσι του «Ώμέγα».

Κόβει λουλούδια από χά-

μω και στολίζει μ' αυτά το πέτο του και κόβει από τα δέντρα νόστιμους καρπούς, που τους καταβροχθίζει αφήνοντας σιγανά γρυλλίσματα ικανοποίησης!

— "Άσααχ!, κάνει ο Κοντοστούπης. Δεν έχω ξαναφάει πιό νόστιμους καρπούς! Βρισκομαι στον Παράδεισο! Δέ χωρεί καιμιά άμφιβολία γι' αυτό! Και, σίγουρα, οι παλιο νέγροι εκείνοι ήσαν οι βελζεβούληδες, που έκαναν... επιδρομή στον Παράδεισο για να άπαγάουν μερικούς... άγιους σαν έμένα! Χά! Ώραία τους την έσκασα όμως! Θά το φυσάνε και δέ θά κρυνή! Θά... Τί είναι αυτό εκεί κάτω;

Ο νάνος έχει φτάσει στην κορυφή του λόφου και η πόλι της φυλής του Όλεθρου άπλώνεται κάτω από τα έκπληκτα μάτια του!

— "Αχά!, κάνει. Βλέπω μαύρους να κυκλοφορούν στους δρόμους! Σίγουρα, αυτό θά είναι το άρχηγείο του Βελζεβούλ! Πρώτης τάξεως εύκαιρία! Θά πάω να κάνω τά παράπονά μου στον Βελζεβούλ για την άνάρμοστη συμπεριφορά των όργάνων του!

Λυγίζει τά γόνατά του, τά τεντώνει άπότομα, άπογειώνεται και σκίζει γοργά τον άέρα, πετώντας προς τή μαρμαρίνη πόλι...

Προσγειώνεται στην κεντρική πλατεία, άνάμεσα σ' ένα μικρό πλήθος κατατρομαγμένων νέγρων, που κυττάζουν με άπορία και δέος τó ούρα-

νοκατέβατο αυτό πλάσμα.

Ο Κοντοστούπης κυττάζει γύρω άγρια και φωνάζει :

— Θέλω τόν Βελζεβούλ!
Πού είναι ο Βελζεβούλ; Είδο-
ποιήστε τον ότι τόν θέλει ο...
άγιος Κοντοστούπης, από τόν
Παράδεισο! Θέλω νά διαμαρ-
τυρηθώ, γιατί... Παναγίτσα

—Μείνετε ακίνη-
τοι!, διατάζει ο "Ο-
λεθρος. Θέλω νά
μείνετε ακίνητοι!
Τώρα θά δούμε αν
έχετε τόσο μεγάλη
άντοχή, ώ ξένοι!
Χά, χά, χά!

μου! Μὲ σφάζουνε οἱ Βελζεβοῦληδες!

Πραγματικά, οἱ νέγροι, πού συνήλθαν σχεδὸν ἀμέσως ἀπὸ τὸν τρόπο καὶ τὴν ἐκπληξή, ὁρμούν ἐναντίον τοῦ Κοντοστούπη μὲ τὰ ὄπλα τους προτεταμένα, σίγουροι ὅτι θὰ ἐξοντώσουν μὲ εὐκολία τὸν μικροσκοπικὸ αὐτὸν ἀνθρώπου!

Δεκάδες ἀκόντια καὶ ἄλλα ὄπλα τὸν χτυποῦν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές μὰ τὸ ἄτρωτο σῶμα τοῦ νάνου δὲν παθαίνει τίποτα! Ἡ καρδιά του ὅμως κάνει στριφογυριστὲς τοῦμπες μέσα στὸ στήθος του ἀπὸ τὸν τρόπο πού νοιώθει!

— Βοήθεια!, οὐρλιάζει μὲ ἀπόγνωσι. Ἄγιοι τοῦ Παραδείσου, τρέξτε! Σκοτώνουν ἐνα... συνάδελφό σας! Πίσω, Βελζεβοῦληδες!

Καὶ χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ καταλαβαίνει πῶς, οἱ μικρὲς ἀλλὰ θαυματουργὲς γροθιὲς του μπαίνουν σὲ ἐνέργεια!

Κινούνται μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα καὶ σκορπίζουν γύρω τὸ θάνατο καὶ τὸν πανιὸ ἀνάμεσα στοὺς ἀντιπάλους του!

Οἱ νέγροι πέφτουν μὲ τὰ κεφάλια καὶ τὰ κορμιά τους τσακισμένα, ἀφήνοντας ἀπεγνωσμένα οὐρλιαχτὰ τρόμου!

Ὅσοι γλυτώνουν τὸ βάζουν στὰ πόδια καὶ χάνοντα: μέσα στοὺς διαφόρους δρόμους, πού βγάζουν στὴν πλατεία!

Ὁ Κοντοστούπη μένει ὅλο μόναχος. Κυττάζει γύρω τὴν ἔρημη πλατεία, κυττάζει τοὺς

νεκροὺς νέγρους καὶ μουρμουρίζει:

— Εἶδατε τί κάνατε, παλῶβελζεβοῦληδες; Μὲ κάνατε νὰ ξεχάσω πῶς εἶμαι ἄγιος καὶ νὰ φερθῶ σάν... πυγμάχος πάνω στὸ ρίγκ!

Καὶ φωνάζει μ' ὅλη του τὴ δύναμι:

— Θέλω τὸν Βελζεβούλ! Θέλω νὰ δῶ τὸν Βελζεβούλ! Ἔχω νὰ τοῦ κάνω παράπονα!

Μὴν παίρνοντας ἀπάντησι, ἀπογειώνεται πάλι καὶ πετάει ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὴ μαρμαρινὴ πόλι, ἐλπίζοντας νὰ διακρίνη κάπου, κάτω στοὺς δρόμους της, τὸν Βελζεβούλ!

Δὲν βλέπει, φυσικά, πουθενὰ τὸν Βελζεβούλ! Βλέπει ὅμως κάτι ἄλλο.

Ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στὴν πλαγιά ἐνὸς βουνοῦ, ἀνεβαίνουν πολλοὶ νέγροι. Ἀνάμεσά τους, ὁ Κοντοστούπη ξεχωρίζει τὸν Ἐλ Γκρέκο καὶ τὴν Ἀστραπή.

— Ἄγιοι Πάντες!, μουρμουρίζει: γουρλώνοντας τὰ μάτια του. Οἱ ἐξαποδῶ ἐπίασαν τὸν Ἐλ Γκρέκο καὶ τὴν Ἀστραπή! Καὶ πηγαίνουν νὰ τοὺς ρίξουν μέσα στὸ μεγάλο ἐκεῖνο καζάνι τῆς κολάσεως, πού εἶναι στὴν κορυφή τοῦ βουνοῦ καὶ πού βγάζει καπνοὺς καὶ φωτιές! Ὁ Θεὸς βοηθός!

Στὴν Πύρινη
Κόλτσι!!

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, οἱ ἥρωές μας ἔχουν κιόλας φτάσει στὴν

κορυφή του βουνού και σταματούν στα χείλη του κρατήρα του ήφαιστεου!

Μέσα από τον κρατήρα ξεπηδούν πυκνά σύννεφα από μύρο καπνό μαζί με τεράστιες φλόγες, που κάνουν γύρω την ατμόσφαιρα αποκρινκτική και τρομακτικά ζεστή!

Οι ιθαγενείς και ο Όλεθρος σταματούν σε αρκετή απόσταση από τον κρατήρα. Ο Όλεθρος φωνάζει :

— Θέλω τώρα να πέσετε κι' οι δυο μέσα στο ήφαιστείο! Θέλω να πέσετε μέσα στο ήφαιστείο!

Ο Έλ Γκρέκο κι' η Άστραπη μένουν για μια - δυο στιγμές ασάλευτοι ενώ οι φλόγες αγγίζουν τα κορμιά τους. Μέσα τους, η θέλησή τους για ζωή παλεύει με το θάνατο, με τη θέλησι του Όλεθρου, που γίνεται αφάνταστη ισχυρή με τη μεσολάβησι του Μαγικού Χρυσασφαιού!

Δεν πρέπει ν' αφήσουν τον εαυτό τους να παρασυρθη και να πέση μέσα στη λάβα, που θα τους δώσει το θάνατο! Έχουν καθήκον να μείνουν ζωντανοί! Καθήκον προς την Ανθρωπότητα, στην υπηρεσία της οποίας έχουν τάξει τον εαυτό τους!

— Θέλω να πέσετε μέσα στο ήφαιστείο!, ξαναλέει ο Όλεθρος ενώ το παράξενο μέταλλο στα χέρια του φεγγολάει όλο και πιο ισχυρά.

Τα κορμιά των δύο ηρώων γέρνουν σιγά - σιγά προς τον κρατήρα του ήφαιστείου. Άρ-

γά αλλά σταθερά πέφτουν προς την πύρινη κόλασι του θανάτου! Πέφτουν, χωρίς να μπορούν να αντιδράσουν, χωρίς να μπορούν να συγκρατήσουν τον εαυτό τους!

Με τα δόντια σφιγμένα, ο Έλ Γκρέκο σκέπτεται με απόγνωσι.

«Δεν πρέπει να πέσω μέσα στα λάβα! Πρέπει να αντιδράσω και να σώσω την αγαπημένη μου! Πρέπει να σώσω την Άστραπη! Πρέπει να την σώσω!»

Ένω το κορμί του γέρνει όλο και πιο πολύ προς την πυρωμένη άδυσσο, η σιδερένια θέλησή του παλεύει με την τρομακτική δύναμι θελήσεως, που εκπέμπει εναντίον του το Μαγικό Χρυσάφι!

Ξαφνικά, γίνεται το θαύμα! Η θέλησι του αδάμαστου Έλληνα του τρομερού διώκτη των έχθρών του κόσμου, του υπέροχου προστάτη της Ανθρωπότητας, νικάει! Το κορμί του τεντώνεται και το πέσιμό του σταματάει!

Μα είναι πολύ άργα για την Άστραπη! Το δμορφο και χαριτωμένο κορμί της πέφτει πια προς τη λάβα και τις φλόγες! Κι' ο Έλ Γκρέκο έχει ακόμα το κορμί του μουδιασμένο από την επίδρασι του Μαγικού Χρυσασφαιού και δεν μπορεί να δράση κεραινοβόλα!

Και τότε μια μορφή σκίζει τον αέρα, πάνω από το ήφαιστείο, αρπάζει την Άστραπη από τη μέση και απομακρύ-

νεται πετώντας και ξεφωνίζοντας :

— "Ωχ! Κάηκα! Φωτιά στα μπατζάκια μου! Μου τσουρουφλιστήκανε τὰ φρύδια! Καταραμένο ήφαιστειο! Μου χάλασες τὸ ὠραίο μου δέρμα!

Εἶναι ὁ Κοντοστούπης! Ὁ δειλὸς καὶ συγχρόνως ἡρωϊκὸς νάνος, βλέποντας τοὺς φίλους του νὰ διατρέχουν τὸν φριχτὸ κίνδυνο νὰ καοῦν ζωντανοί, εἶχε πετάξει μακριὰ τοὺς φόβους του καὶ εἶχε ὀρμήσει μὲ αὐτοθυσία γιὰ νὰ τοὺς σώσει!

Μὲ τὴν Ἀστραπή στὴν ἀγκαλιά του, ὁ Κοντοστούπης χαμηλώνει λίγο πρὸς τὴν Κόρη τοῦ Ὑπερανθρώπου.

— Εὐχαριστῶ, Κοντοστούπη!, τοῦ λέει ἡ Ἀστραπή. Δυστυχῶς ὅμως, φοβοῦμαι: ὅτι δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ γλυτώσουμε στὸ τέλος! Ὁ Ὀλεθρος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν νέγρων τοῦ πλανήτη «Ὠμέγα», εἶναι τρομερὰ δυνατὸς χάρις σ' ἕνα κομμάτι μέταλλο, ποῦ ἔχει!

— Δυνατὸς, εἶ; γρυλλίζει ὁ Κοντοστούπης γεμάτος θυμὸ καὶ αὐτοπεποίθησι: στὸν ἑαυτό του. Θὰ σοῦ τὸν κανονίσω ἐγώ, Ἀστραπή!

Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο προσγειώνεται κρυτὰ τους. Ἀρπάζει τρυφερὰ στὴν ἀγκαλιά του τὴν Ἀστραπή καὶ τῆς χαϊδεύει: τὰ μαλλιά.

— Γυναϊκούλα μου!, τῆς λέει. Λίγο ἔλειψε νὰ καῆς πεφτοντας μέσα στὸν κρατῆρα

τοῦ ήφαιστείου! Μὰ θὰ τὸν τιμωρήσω σκληρὰ τὸν κακοῦρογο, ποῦ θέλησε νὰ σοῦ κάνῃ αὐτὸ τὸ κακό!

Καί, τραδώντας τὸ τρομερὸ πιστόλι του, ἀπογειώνεται καὶ πετάει πρὸς τὴν ἀντίθετη πλευρὰ τοῦ λόφου, ἀπὸ τὸ πῖσω μέρος, ὅπου βρίσκεται ὁ Ὀλεθρος καὶ οἱ νέγροι του!

Μὰ κάποιος ἄλλος τὸν ἔχει προλάβει! Ὁ Κοντοστούπης ἔχει ἀπογειωθῆ πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ πετάει: γεμάτος λύσσα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ὀλεθρου, γρυλλίζοντας :

— Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ τώρα Ὀλεθρε, παλιό - Βελζεβούλ! Θὰ σὲ μάθω ἐγὼ νὰ θέλῃς νὰ ρίξης μέσα στὸ ήφαιστειο τὴν Ἀστραπή τὴν κόρη τοῦ πρὸ στενοῦ φίλου μου! Ἄν δὲ σοῦ σπάσω... ἐγὼ τὸ κεφάλι μὲ τὸ παλιοσίδερο ποῦ κρατᾶς, νὰ μὴ μὲ λένε Ὑπερκοντοστούπη!

Μέσα στὸ μεταίλλινο
καβούκι!!

Ο ΟΛΕΘΡΟΣ παρακολουθεῖ τὶς κινήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς Γῆς μ' ἕνα ἤρεμο καὶ σατανικὸ χαμόγελο στὸ ἄσχημο πρόσωπό του.

— Θέλω, λέει, νὰ σταθῇ ὁ νάνος μπροστά μου σὰν ἕνα ἀγαλμα!

Ἡ λάμψη τοῦ Μαγικοῦ Χρυσοφύου δυναμώνει. Ὁ Κοντοστούπης νοιώθει ἕνα ἀλλόκοτο συναίσθημα, σὰν νὰ χώνωνται στὸ κορμί του χιλιάδες βελόνες, πυρωμένες στὴν ἀρ-

χή και παγωμένες έπειτα!

— Βοήθει· αααα!, ούρλιάζει με απόγνωσι ό νάνος νοιώθοντας άβάσταχτους πόνους. Με σφάζει ό "Ολεθρος! Μέ...

Σωπαίνει. Οί πόνοι σταματούν. Ό Κοντοστούπης βρίσκει· τώρα όρθιος μπροστά στον "Ολεθρο, σε στάσι προσοχής! Μένει άσάλευτος, σαν άγαλμα και δέν μπορεί να κουνήση ούτε τὰ βλέφαρά του!

«Τήν έπαθα!, σκέπτεται με τρόμο. Δέ χωράει καμιά άμφιβολία. Είμαι πιά νεκρός! Έτίναξα τὰ... πέταλα! Καί, γ'ά να τ·μήσουν τή μνήμη του ξακουστού "Υπερκοντοστούπη, οί κανίβαλοι αύτοί έκαναν τόν... άνδριάντα μου! Δέν είμαι, λοιπόν, πιά ό Κοντοστούπης, αλλά τό... άγαλμα του Κοντοστούπη! Οί "Αγ·οι Πάντες να βάλουν τὰ άγια χεράκια τους! Δέν ξέρω τί θ' άπογίνω!

Στό μεταξύ ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο άπογεώνεται και πετάει προς τό μέρος του "Ολεθρου θε τό πιστόλι του προτεταμένο.

— Εέλω, μουρμουρίζει ό "Ολεθρος, να μην πάθω τίποτα από τό όπλο του άνθρώπου από τή Γή!

"Η φεγγβολία του άλλόκοτου μετάλλου ζωηρεύει πιό πολύ.

"Ο Έλληνας τραβάει τή σκανάλη και από τήν κάνη του πιστολιού του ξεπηδάει ή άτομική ενέργεια και πηγαίνει και χτυπάει τόν "Ολεθρο

και τούς νέγρους που στέκονται γύρω του!

Δεκάδες νέγροι άποσυντίθενται και εξαφανίζονται! Τὰ βράχια πυρακτώνονται και θρυμματίζονται!

Κι όμως, ό ίδιος ό "Ολεθρος δέν παθαίνει τίποτα!

Μένει όρθιος και άνέπαφος και χαμογελαστός!

— "Ω ξένε!, λέει. Σου είπα ότι δέν μπορείς να άντισταθής στο Μαγικό Χρυσάφι μου! Θέλω τώρα έσύ και ή γυναίκα σου νάρθητε να σταθίτε μπροστά μου σαν άγάλματα, όπως ό κωμικός συνοδος σας!

Τό Μαγικό Χρυσάφι: έκπέμπε: μιá λάμψη άκόμα πιό δυνατή, σχεδόν έκτυφλωτική!

"Ο Έλληνας και ή "Αστραπή ύπακούουν χωρίς να τό θέλουν!

— Και τώρα συνεχίζει ό "Ολεθρος, θέλω να κλειστούν τὰ σώματά σας για πάντα μέσα σε άθραυστο μετάλλινο περίβλημα! Μόνο τὰ μάτια σας να μείνουν έλεύθερα γ'ά να παρακολουθήσουν κατι, που δε θα σας κάνη να χαρήτε καθόλου!

Πραγματικά, σαν να τούς είχε άγγίξει ένα μαγικό ραβδί, οί τρεις ήρωές μας βρίσκονται άμέσως κλεισμένοι σ' ένα μετάλλινο καβούκι: ό καθένας! Μόνο στο μέρος των ματιών υπάρχουν δυό τρύπες, που τούς επιτρέπουν να βλέπουν έξω!

— Κυττάξτε τώρα, ώ ξένο·!, λέει θρ·αμβευτικά ό "Ολεθρος. Κυττάξτε καλά! Αύ-

τὸς εἶναι ὁ στόλος μου, πού θὰ ξεκινήσει γιὰ τὴν κατάκτησι στὴ Γῆ!

Γεμάτοι φρίκη, οἱ τρεῖς φίλοι μας βλέπουν δεκάδες μεγάλα πλανητόπλοια νὰ πλησιάζουν σκίζοντας γοργὰ τὸν ἀέρα καὶ νὰ προσγειώνονται στὸν κάμπο, σὲ μικρὰ ἀπόστασι ἀπὸ αὐτούς!

Ἀπὸ τὰ διαφανῆ παράθυρά τους διακρίνονται μέσα στὰ πλανητόπλοια ἀμέτρητοι νέγροι. Μὰ δὲν εἶναι πιά ὠπλιμένοι μὲ πρωτόγονα ἀκόνητα καὶ τόξα! Κρατοῦν στὰ χέρια τους τελειότατα συγχρονισμένα ὄπλα, μὲ τρομερὰ καταστρεπτικὴ δύναμι!

— Δὲν τοὺς ἔδωσα τὰ ὄπλα αὐτὰ πρὶν μπουὶν στὰ πλανητόπλοια, λέει ὁ Ὁλεθρος, γιατί δὲν θέλησα νὰ χτυπηθοῦν μεταξύ τους ἢ νὰ κάνουν καμμιά ἐπανάστασι ἐναντίον μου, ὅπως οἱ πρόγονοί μας!... Καὶ τώρα, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ἀφήσω, ὦ ξένο μου! Θὰ φυγῶ μὲ τὸ στόλο μου γιὰ τὴ Γῆ καὶ λυπούμαι πού δὲν μπορῶ νὰ σὰς πάρω μαζί μου! Θὰ μείνετε ἔδῳ, κλεισμένοι μέσα στὰ μετάλλια καβούκια σας, ὥσπου νὰ πεθάνετε ἀπὸ πείνα καὶ δίψα!

Οἱ τρεῖς
μεγαλύτεροι ἦρωες

ΜΕΣΑ σὸ μετάλλιο περιβλήμα του, ὁ Ἐλ Γκρέκο παλεύει μὲ ἀπόγνωσι, πείσμα καὶ μανία, γιὰ νὰ ἀ-

παλλαγῆ ἀπὸ τὴν σατανικὴ ἐπίδρασι τοῦ Μαγικοῦ Χρυσοφιοῦ.

Τώρα, δὲν εἶναι μόνο αὐτός κι' ἡ ἀγαπημένη του γυναῖκα κι' ὁ Κοντοστούπης, πού βρίσκονται σὲ κίνδυνο! Κινδυνεύει καὶ ἡ Ἀνθρωπότης, στὴν ὑπηρεσία τῆς ὀποίας ὁ Ἐλ Γκρέκο ἔχει τάξει τὸν ἑαυτό του! Ἄν ὁ Ὁλεθρος μὲ τὰ πλανητόπλοιά του ξεκινήσουν γιὰ τὴ Γῆ, ὁ πλανήτης τῶν ἀνθρώπων θὰ δοκιμάσῃ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καταστροφές τῆς ἱστορίας του!

Οἱ ἄνθρωποι, ἀπροεξοικητοὶ καθὼς εἶναι, δὲ θὰ βροῦν τὸν καιρὸ καὶ τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν καὶ νὰ ἀποκρούσουν τὴν ἐπίθεσι τῶν νέγρων ἀπὸ τὴν πλανήτη «Ὠμέγα»!

Ὁ Ἕλληνας συγκεντρώνει ὅλη τὴ θέλησί του, σὲ μιὰ ὑπέρτατη προσπάθεια νὰ ἐλευθερωθῆ, νὰ ἀποτινάξῃ ἀπὸ ἐπάνω του τὴ φριχτὴ ἐπίδρασι τοῦ διαβολικοῦ μετάλλου, πού τὸν δεσμεύει, καὶ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν κακούργο αὐτὸν τῶν οὐρανῶν, πού ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου!

Μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν κατορθώνει τίποτα! Δὲν μπορεῖ νὰ νικήσῃ! Στὴν ἐπίδρασι τοῦ Μαγικοῦ Χρυσοφιοῦ προστίθεται καὶ τὸ ἀθραυστο καβούκι, πού τριγυρίζει τὸ κορμί του. Ἐτσι, ὁ Ἐλ Γκρέκο δὲν μπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῆ, δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ὁλεθρο νὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὴ Γῆ!

Ἴσως, ἀργότερα, ἐπειτα ἀπὸ πολὺὼρες προσπάθειες,

κατορθώση νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἑαυτὸ του, τῇ γυναίκα του καὶ τὸν Κοντοστούπη. Στὸ μεταξύ ὅμως, ὁ στόλος τοῦ πλανήτη «Ὠμέγα» θὰ ἔχη ἐπιτεθῆ ἐναντίον τῆς Γῆς καὶ ἡ καταστροφή θὰ ἔχη συντελεσθῆ!

Ὁ Ὀλεθρος, στὸ μεταξύ, δίνει γύρω διαταγὰς στοὺς στρατιῶτες του, πού ἐτοιμάζονται γιὰ τὸ ξεκίνημα.

Σὲ λίγο, ἀπὸ τὸ μέρος τῶν πλανητόπλοιων, μιὰ φωνὴ λέει μέσα ἀπὸ ἕνα μεγάφωνο:

— Ὅλα εἶναι ἔτοιμα, ὦ βασιλιά! Ὀλεθρε! Νὰ ξεκινήσουμε;

Ὁ Ὀλεθρος κάνει μερικά βήματα πρὸς ἕνα πλανητόπλοιο, μὰ σταματᾷ, σὰν νὰ τοῦ ἦρθε μιὰ ξαφνικὴ σκέψι στὸ μυαλό.

— Ὅχι! ἀκόμα!, λέει. Θέλω πρῶτα νὰ ἀποκτήσω τρεῖς καλοὺς ὑπασπιστές, πού νὰ μὲ βοηθήσουν στὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Γῆς!

Καί, σηκώνοντας ψηλὰ τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι, προσθέτει:

— Θέλω νὰ παρουσιαστοῦν μπροστά μου οἱ τρεῖς πιὸ δυνατοὶ καὶ πιὸ τρομεροὶ πολεμιστές, πού ἔχουν πατήσῃ ποτὲ τὸ πόδι τους πᾶνω στὸν πλανήτη μας! Θέλω νὰ παρουσιαστοῦν μπροστά μου μὲ ὄλη τους τὴ δύναμι καὶ ὄλη τους τὴν μεγαλοπρέπεια! Θέλω νὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους οἱ τρεῖς πιὸ μεγάλοι πολεμιστές πού γνώρισε ποτὲ ὁ πλανήτης μας!

Αὐτὸ πού ἀκολουθεῖ εἶ-

ναι κάτι πού οὔτε ὁ Ὀλεθρος, οὔτε οἱ ἄντρες του, οὔτε οἱ ἥρωές μας μπορούσαν νὰ φανταστοῦν ποτέ!

Ὁ Ἐλ Γκρέκο, ἡ Ἀστραπὴ κι' ὁ Κοντοστούπης νοιώθουν νὰ σβήνῃ μέσα τους ἡ τρομερὴ ἐπίδρασι τοῦ Μαγικοῦ Χρυσάφι! Τὰ μέλη τους ἐλευθερώνονται καὶ ἡ θέλησί τους εἶναι κι' αὐτὴ ἐλεύθερη, ἰκανὴ νὰ κυβερνήσῃ τὰ κορμιά τους!

Τὸ ἄθραυστο, μετάλλιο καβούκι, πού τοὺς κρατοῦσε αἰχμάλωτους, ἐξαφανίζεται!

Γιὰ μιὰ στιγμὴ, ὁ Ὀλεθρος, ὁ Ἑλληνας, ἡ Ἀστραπὴ κι' ὁ Κοντοστούπης μένουν ἀσάλευτοι, σαστισμένοι καὶ γεμάτοι ἀμέτρητη ἀπορία. Δὲν ξέρουν τί νὰ ὑποθέσουν. Δὲν μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν πῶς εἶχε γίνει αὐτὸ τὸ θαῦμα!

Ξαφνικά, ὁ Ἐλ Γκρέκο καταλαβαίνει κι' ἕνα κοροϊδευτικό γέλιο ξεπηδάει ἀπὸ τὸ στήθος του!

Τοὺς εἶχε ἐλευθερώσει ὁ ἴδιος ὁ Ὀλεθρος! Ὁ ἴδιος ὁ κακούργος εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Μαγικὸ Χρυσάφι του τὴν ἀπελευθέρωσί τους! Εἶχε ζητήσῃ νὰ παρουσιαστοῦν μπροστά του, σ' ὄλη τους τὴ δύναμι καὶ τὴ μεγαλοπρέπεια, οἱ τρεῖς πιὸ μεγάλοι πολεμιστές, πού εἶχαν πατήσῃ ποτὲ τὸ πόδι τους στὸν πλανήτη «Ὠμέγα»!

Ἐσκόπευε νὰ τοὺς χρησιμοποίησῃ στὸν πόλεμό του ἐναντίον τῆς Γῆς χωρὶς νὰ ὑποψιάζεται ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς

προγόνους του δεν μπορούσε να ήταν πολεμιστής πιο μεγάλος από τους τρεις ήρωες που είχαν έρθει από τη Γη!

Ο Έλ Γκρέκο, η Άστραπή κι' ο Κοντοστούπης είναι: οι πιο μεγάλοι πολεμιστές, που πάτησαν ποτέ στον πλανήτη «Ωμέγα»!

Έτσι, το Μαγικό Χρυσάφι, υπακούοντας στην επιθυμία του ανθρώπου που το κρατεί, απέλευθέρωσε τους τρεις ανθρώπους της Γης!

Όλες αυτές οι σκέψεις περνούν σαν άστραπη από το μυαλό του Έλ Γκρέκο, ενώ το λυγρό και μυώδες

κορμί του συσπειρώνεται και επιτίθεται!

Ο Όλεθρος ανοίγει το στόμα του, για να δώσει καινούργια διαταγή στο αλλόκοτο μέταλλο και να τους αιχμαλωτίσει πάλι!

Μα δεν προλαβαίνει!

Με μια απότομη κίνηση του χεριού του, ο Έλ Γκρέκο τον χτυπάει στο χέρι, πριν από το στόμα του βγή έστω και μια λέξη!

Το κίτρινο μέταλλο ξεφεύγει από τα δάχτυλα του Όλεθρου, διαγράφει μια τροχιά στον αέρα και πέφτει μπροστά στα πόδια του Κοντοστόπης!

Ο.. Παιτοδύναμος
Νάνος!

Ο ΝΑΝΟΣ το αρπάζει από χάμω και... μια πονηρή ιδέα μπαίνει στο μυαλό του!

Τώρα που κρατάει στα χέρια του το Μαγικό Χρυσάφι, ο Κοντοστούπης είναι παντοδύναμος! Και θέλει να δοκιμάσει τη νέα αυτή δύναμή του!

—“Όλοι ακίνητοι!, φωνάζει. Ακίνητοι!

Ο Όλεθρος μαρμαρώνει!
Ο Έλ Γκρέκο, που έχει σηκωμένη τη γροθιά του για να συντριφή τον κακούργο, μαρμαρώνει! Η Άστραπή μαρμαρώνει! Οι νέγροι, που είχαν αρχίσει να πηδούν έξω από τα πλανητόπλοια και να τρέχουν προς το μέρος τους με τα όπλα τους

Και τον χτυπάει στο κεφάλι με το αλλόκοτο μέταλλο, με τις μαγικές ιδιότητες!

— Πλύνε μου τὰ πόδια, ὦ ξένε!, λέει καυχᾶζοντας ὁ Ὀλεθρος.
Πλύνε μου τὰ πόδια!

προτεταμένα, μαρμαρώνουν!
Ὁ νάνος βάζει τὰ γέλια.

— Χά, χά, χά!, κάνει κορϊδευτικά ἐνῶ τὸ στήθος του φουσκώνει ἀπὸ καμάρι. Εἶμαι δυνατός! Πολύ δυνατός! Πῶ δυνατός ἀπὸ κάθε ἄλλο πλάσμα τοῦ Θεοῦ πάνω στὸν κόσμο!

Καὶ προσθέτει:

— Καὶ τώρα, Ὀλεθρε, ἔλα καὶ πέσε στὰ γόνατα μπροστά μου! Γρήγορα, ζῶν! Πρὶν χάσω τὴν ὑπομονή μου! Χυ!

Ὁ Ὀλεθρος βγαίνει ἀπὸ τὴν ἀκίνησιά του, τρέχει κοντὰ στὸ νάνο καὶ πέφτει στὰ γόνατα,

— Πές «δὲ θὰ ξανακάνω καμμιά ἀταξία στὴ ζωὴ μου!, διατάζει ὁ Κοντοστούπης.

— Δὲ θὰ ξανακάνω καμμιά ἀταξία στὴ ζωὴ μου!, ἐπαναλαμβάνει ὁ Ὀλεθρος.

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο, πού ἐξακολουθεῖ νὰ μένη ἀσάλευτος, αἰχμάλωτος τοῦ Μαγικῆς Χρυσαιφιῦ, μαινεται ἀπὸ θυμὸ ἐναντίον τοῦ Κοντοστούπης, πού χάνει πολὺτιμες στιγμὲς παίζοντας μὲ τὸ μέταλλο τοῦ Ὀλεθρου.

Καταβάλλει μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια καὶ κατορθώνει: νὰ ἐλευθερώσῃ τὴ θέλησί του!

Μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται

κοντά στον Κοντοστούπη.

‘Ο νάνος έχει σηκώσει το Μαγικό Χρυσάφι και χτυπάει μ’ αυτό τον ‘Ολεθρο στο κεφάλι, γρυλλίζοντας:

— Νά! Νά μάθη το ξεροκέφαλό σου να κάνη σχέδια έναντίον τής Γης!

‘Ο ‘Ελληνας άρπάζει το μέταλλο από το χέρι του, λέγοντας αύστηρά:

— Κοντοστούπη! Κάνεις σάν μικρό παιδί! Θά...

‘Ο νάνος γίνεται έξω φρεών! Νομίζει ότι ο ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο... ζήλησε την παντοδυναμία του και του πήρε το Μαγικό Χρυσάφι για να γίνη αυτός παντοδύναμος!

— ‘Ελληνα!, γρυλλίζει με λύσσα. Δόσε μου πίσω το μέταλλο! Δόσε μου το πίσω, πρίν... κάνω φονικό!

Καί, όρμώντας έναντίον του, προσπαθεί να του πάρη το Μαγικό Χρυσάφι, που ξεφεύγει από τα χέρια του ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο και πέφτει χάμω!

— Κοντοστούπη!, φωνάζει αύστηρά ο ‘Ελληνας. ‘Ελα στα σύγκαλά σου!

— ‘Οχι!, ούρλιάζει ο νάνος μισότρελλος από το θυμό. Δόσε μου πίσω το μέταλλο! ‘Αλλοιώς, ούτε εγώ θα το πάρω ούτε εσύ!

Καί, άρπάζοντας από χάμω το Μαγικό Χρυσάφι, το έκσφενδονίζει με τόση δύναμη πρὸς τὰ πάνω, ώστε αυτό χάνεται! Βγαίνει από την αίθουσα του πλανήτη και εξαφανίζεται μέσα στο άχανές

διάστημα ανάμεσα στα άστρα!

Καί τότε ο ‘Ολεθρος και οί άμέτρητοι πάνοπλοι στρατιώτες του έλευθερώνονται από την επίδρασι του άλλόκοτου μετάλλου, που βρίσκεται τώρα πολύ μακριά και δεν μπορεί να τους δεσμεύση!

Με άπερίγραπτα, άνατριχιαστικά ούρλιαχτά, ο στρατός των νέγρων του πλανήτη «Ωμέγας» έπιτίθεται έναντίον των ήρώων μας!

‘Επακολουθεί μια λιγόστιγη μάχη, αλλά σκληρή και τρομακτικά θανατηφόρα και έξοντωτική!

Τα όπλα των νέγρων πυροβολούν έναντίον των ‘Υπερανθρώπων, εξακοντίζοντας έναντίον τους φωτεινές ακτίνες, που τους κάνουν να πονούν, χωρίς όμως και να τους σκοτώνουν ή να τους ρίχνουν άναίσθητους!

Καί τότε το πιστόλι του ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, το φοβερό πιστόλι με τις πολλές σκανδάλες και τις τρομακτικά έξοντωτικές δυνάμεις μπαίνει σε λειτουργία!

‘Ενώ το όμορφο και άνδροπρεπές πρόσωπό του μένει ήρεμο, το δάχτυλο του ‘Ελληνα πιέζει τις διάφορες σκανδάλες.

Με δυνατούς κρότους, τα πλανητόπλοια χάνονται ένα-ένα, μαζί με όλους τους νέγρους που περιέχουν!

Οί νέγροι, που έχουν βγή έξω και έπιτίθενται έναντίον των φίλων μας, άποδεκατίζον-

ταί και σκόρπίζονται προς κάθε κατεύθυνση! Ο Όλεθρος εξοντώνεται!

Λίγα λεπτά αργότερα, οι τρεις ήρωές μας ταξιδεύουν για τη Γη με το πλανητόπλιό τους. Είναι κι' οι τρεις χαρούμενοι, γιατί είχαν σωθή και είχαν προλάβει την καταστροφή της Άνθρωπότητας!

Μόνο που η μύτη του Κουτοστούπη άνεβοκατεβαίνει κά-

θε τόσο σπασμωδικά και νευρικά. Ο νάνος σκέπτεται τις ...καρπάζιες που τον περιμένουν όταν ο Έλ Γκρέκο διηγηθή στους άλλους "Υπερανθρώπους τη συμπεριφορά του με το Μαγικό Χρυσάφι!

Ξήνει προκαταβολικά το σβέρκο του, μουρμουρίζοντας και ξαναμουρμουρίζοντας:

— "Ωχ ή καρδούλα μου!

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο ελληνικό κείμενο υπό Θάνου Άστρίτη.

Άπαγορεύεται η αναδημοσίευσις — Άποκλειστικότητα «Υπερανθρώπου».

Σε λίγες ημέρες κυκλοφορεί το 4ον από τα «Φθινά Βιβλία Μεγάλων Συγγραφέων».

Το άριστούργημα της Χάρριετ Μπήτσερ Στόου:

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑ

"Ένα κοινωνικό Εύαγγέλιο που έμεινε βαθειά χαραγμένο σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξι που έντράφησε στις γλαφυρές του σελίδες.

Ποτέ δέν γράφτηκε ένα παρόμοιο βιβλίο. Άγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές της ανθρώπινης καρδιάς, σαν μια ούράνια μελωδία.

Σε εξαιρετικά επιμελημένη εμφάνισι ΟΦΣΕΤ και με 160 σελίδες. Άγοράστε το μόλις κυκλοφορήση, στην άπίστευτη τιμή των 6 δραχμών.

ΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1) 'Υπεράνθρωποι β.ο.β. 'Η Γη κινδυνεύει! 2) Οι τερατάνθρωποι εκδικούνται. 3) Τò κυνήγι τών 'Ιπταμένων Δίσκων. 4) Μόνος έναντίον χιλίων. 5) Οι Ούρανοξύστες καταρρέουν. 6) Οι 'Υπ'άνθρωποι εξοντώνονται! 7) Σύγκρουσις Γιγάντων 8) 'Ο Μαύρος Θεός Θανατώνει. 9) Κεραυνός, ό Γυιός του 'Υπερανθρώπου. 10) Στά δόντια του Λιονταριού 11) Οι 'Αετοί έφορμούν! 12) Τò Τραίνο του Θανάτου 13) Στή Χώρα τών Τρελλών 14) 'Ο προδότης παγιδεύεται 15) 'Ο Κεραυνός υποτάσσεται τή Ζούγκλα! 16) 'Ο Πέτρινος Κύκλωπας. 17) 'Αστραπή, ή Κόρη του 'Υπερανθρώπου. 18) Κεραυνός έναντίον Κεραυνού 19) 'Ο 'Αρχων του Κόσμου 20) 'Ο Τόπιος τών 'Όκεανών 22) Τò Μυστικό του Πράσινου 'Ελέφαντα 23) 'Η 'Αστροπή επιτίθεται 24) Στήν 'Αγκαλιά 'Εσπετών 25) Σατούρ, ό Μαύρος 'Υπεράνθρωπος 26) 'Ο Πόλεμος τών 'Αστρον 27) 'Υπεράνθρωπος έναντίον 'Υπερανθρώπων 28) Στή χώρα τών Κενταύρων 29) Σατούρνα, ή Κόρη του Μαύρου 'Υπερανθρώπου	30) 'Η Προδοσία του Κεραυνού 31) Οι Φτερωτοί Μονομάχοι 32) 'Ο Μυστικό του Πλανήτη Κρόνου 33) 'Ο Μεγάλος 'Όρκος 34) Τò Τέλος τής Γης 35) Ζωντανή Παγίδα 36) Κουράροι τών Ούρανόων 37) 'Ο 'Αράτος 'Ανθρωπος 38) 'Ο Πράσινος Τρόμος 39) Τά 'Όντα του 'Ολέθρου 40) Οι Μαύροι 'Εωσφόροι. 41) 'Ο Θάνατος του Φάουστ 42) 'Η Γροθιά του 'Ελληνα 43) 'Ο 'Ελ Γκρέκο Δεσμώτης 44) Τò Τέρας τών Ούρανόων. 45) 'Η Φάουστα εκδικείται 46) 'Ο 'Εχθρός του Κόσμου 47) 'Η 'Ανάστασις του Φάουστ 48) 'Η Γιγαντομαχία 49) 'Ο Γάμος του 'Ελ Γκρέκο 50) 'Η Βελόνα τής Μάγισσας 51) 'Η Φλεγόμενη Λίμνη 52) 'Υπερέλληνας 53) Τζέκυλ, ό Κτηνάθρωπος 54) Στήν Κοιλιά τών Τεράτων 55) Δαυίδ και Γολιάθ 56) Τόπιος, ό Θεός του Πολέμου 57) Σεζάμ, ό άρατος Μάγος 58) Νυκτα, ή θεά του Καλού. 59) Τò γκρέμισμα τών κολοσσών. 60) Οι 'Ατσάλινοι Δαίμονες. 61) 'Η απαγωγή τής 'Αστραπής. 62) 'Ο πύργος του Μαύρου Πανθηρα. 63) 'Ο Πύρινος Δράκος. 64) 'Ο Τρόμος έπιστρέφει. 65) 'Ο 'Ελευθερωτής. 66) Αιχμάλωτοι του 'Ολέθρου.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

Κάθε αναγνώστης του «'Υπερανθρώπου» έχει καθήκον — τιμητικό καθήκον — να φέρνη στο περιοδικό καινούργιους αναγνώστες, καινούργιους όπαδούς του μεγάλου συμπατριώτη μας ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ!

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου», τὸ

≡|67|≡

πού θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μὲ τὸν τίτλο:

ΟΙ ΕΞΩΚΟΣΜΟΙ ΣΥΝΤΡΙΒΟΝΤΑΙ

Εἶναι μιὰ ἀποθέσις τῆς γρηγοράδας, τῆς παλληκαριᾶς, τοῦ ἠρωϊσμοῦ, τῆς ἐξυπνάδας καὶ τῆς ἐπιδεξιότητος τοῦ πιὸ μικροῦ καὶ πιὸ θαυμαστοῦ ἥρωα ὅλων τῶν ἐποχῶν, τοῦ **ΥΠΕΡΕΛΛΗΝΑ!**

Στὸ τεύχος 67, ὁ Ὑπερέλληνας εἶναι ἀφθαστος, Γ κ ρ έ - κ ο, τὸ Παιδί - Θαῦμα, ὁ ἀγαπημένος ἥρωας τῶν παιδιῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ἀντιμετωπίζει μόνος του — συνοδευόμενος, δέβαια, κι' ἀπὸ τόν... ὑπερήρωα Κομποστούπη — μιὰ ἀπὸ τίς τρομερότερες ἀπειλές, πού δοκίμασε ποτὲ ἡ Ἀνθρωπότης!

Στὸ τεύχος 67, ὁ Ὑπερέλληνας εἶναι ἀφθαστος, ἀσύγκριτος, συναρπαστικός, καταπληκτικός!

Προσοχή

Μερικά πράγματα που πρέπει να ξέρουν όλοι οι αναγνώστες μας:

1) Όσοι θέλουν να τους στείλουμε τεύχη ταχυδρομικώς πρέπει να στέλνουν και τα ταχυδρομικά έξοδα, που είναι 2 δραχ. για κάθε τεύχος.

2) Κάθε τόμος κοστίζει 14 δραχ. καινούργιος. Για να σταλή ταχυδρομικώς ένας τόμος χρειάζονται γραμματόσημα 2 δραχ.

3) Η βιβλιοδεσία κάθε τόμου κοστίζει 5 δραχ.

4) Παρακαλούνται οι αναγνώστες να δάζουν τα σωστά γραμματόσημα στα γράμματά τους, γιατί αναγκάζομαστε να τα πληρώνουμε έμεις διπλά!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Όλα τα γράμματα και τα ταχυδρομικά δέματα και οι επιταγές να στέλνονται στη διεύθυνσι:

Γεώργιον Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήνας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οι τόμοι και τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας πωλούνται στα γραφεία μας, Λέκκα 22, εντός της στοάς. Κάθε τεύχος πωλείται 1.40 δραχ., και οι τόμοι, πρὸς 14 δραχ. έκαστος. Η βιβλιοδεσία ἑνὸς τόμου κοστίζει 5 δραχ. καὶ δὲν παίρνει ἔκπτωση. Τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα ἑνὸς τόμου εἶναι 2 δραχ. Οἱ ἀναγνώστες μας τῶν ἐπαρχιῶν μποροῦν νὰ μᾶς στέλνουν τὸ ἀντίτιμον τῆς παραγγελίας τους σὲ γραμματόσημα καινούργη, καὶ ὅσοι ἔχουν τεύχη πρὸς βιβλιοδεσίαν νὰ τὰ στέλνουν μὲ τὸ ἀπλὸ ταχυδρομεῖο.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΟΙ αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού "Ηρώος, Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μπορούν να τα ζητήσουν από τα γραφεία μας, Λέκκα 22, εντός της στοάς, και από τα ακόλουθα καταστήματα διαφόρων πολεων της 'Ελλάδος, και του εξωτερικού:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Τουφεξή, οδός Βενιζέλου και Εύριπίδου γωνία, έναντι 'Εμπορικής σχολής.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον 'Ανδρέα Ρέκου, 'Εγνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάννου Μαναρίδη, Κ. Καρτάλη 46.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάν. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ZENO, Δανίας 6, Δυτικός τομέυς άρ. 2.

ΣΙΑΝΕ-Υ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑ-Ι-ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορείον 'Εφημερίδων 'Αθην. Τύπου.

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος 2ον — Τόμος 9ος — Άρ. τεύχους 66 — Δραχ. 2
Γραφεία: όδός Λέκκα 22 (έντός τής στοάς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Σ. Άνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οικονομικός Δ)ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασιλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι

Συδρομαί έσωτερικού:		Συδρομαί έξωτερικού:	
Έτησία	δρχ. 100	Έτησία	Δολλλάδια 4
Έξάμηνος	» 55	Έξάμηνος	» 2

Έκυκλοφόρησε

τò τρίτο από τὰ «Φθηνά Βιβλία» Μεγάλων Συγγραφέων». Είναι τò άριστούργημα τού Μαλό:

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ένα άριστούργημα, πού θά κάνει στήθη νά φουσκώσουν και μάτια νά δακρύσουν. Ένας κομψός τόμος τών 160 σελίδων μόνο με 6 δραχμές.

Άγοράσετέ τον από τὰ περιίπτερα πριν έξαντληθής!

